

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

INDUSTRISKE SVOJINE

KLASA 21 (1).

IZDAN 1 SEPTEMBRA 1936.

PATENTNI SPIS BR. 12566

International Standard Electric Corporation, Delaware, U. S. A.

Raspored za signalisanje pomoću talasa-nosioca.

Prijava od 18 septembra 1934.

Važi od 1 septembra 1935.

Ovaj se pronačinak odnosi na rasporede za signalisanje pomoću talasa nosioca.

Kod svih poznatih oblika telefonije sa talasima nosiocima (transporterima), koji se praktično upotrebljuju, otpravljanja u suprotnim pravcima odvajaju se ili pomoću diferencijalnih transformatora ili se upotrebljuju različite frekvencije za različite pravce, pomoću odvajajućih filtera. U oba slučaja upotrebljuju se na svakom kraju odvojene visoko frekventne otpravne i prijemne grane.

Međutim ranije je predloženo (američki patent br. 1.559.867) da se za svaki kraj voda upotrebi jedno kolo, koje vrši dvostruki zadatak modulatora i demodulatora i da oba ulazna i izlazna otpravljanja prolaze kroz to kolo u suprotnim pravcima a da se prethodno ne odvajaju u prijemnu i otpravnu granu.

Po ovom pronačinaku učinjen je veći napredak u tome, što su kombinovani dvoputni srovodni rasporedi, koji mogu raditi i kao modulatori i kao demodulatori u obe centrale, sa izvorom talasa nosioca, koji je vezan za liniju, koja spaja stanicu, i to samo u jednoj stanicici.

Signalni rasporedi kao celina time su mnogo uprošćeni. Pronačinak ima i tu dobru stranu, što je upotreboom modulatorskih elemenata tipa sa kontaktnim otporom ili promenljivom sprovodljivošću, stalno održavanje i nadgledanje potrebno samo u jednoj stanicici i to u onoj gde se nalazi izvor talasa nosioca.

Da bi se osigurao pravilan fazni odnos za demodulisanje može se u liniji uključiti jedna mreža, tako da izazvano fazno pomeranje frekvencije talasa nosioca od izvora

bude jedna četvrtina talasne dužine ili proizvod iz iste i nekog celog broja.

Nacrt pokazuje jednovodni telefonski sistem sa talasima nosiocima, koji je ureden za dupleks rad, po ovom pronačinaku, a koji vezuje nisko-frekventni uređaj 22 za sličan uređaj 22'.

Uređaj nosioca sastoji se u svakoj stanicici iz govornog filtra 32 ili 32', koji propušta govorne struje ali zadržava stvuje viših frekvencija, iz modulatorsko-demodulatorskog kola 33 ili 33' i filtra 34 ili 34' koji propušta struje frekvencija, koje upotrebljuje vod nosioca ali koji isključuje frekvencije govornih struja.

Pored gore pomenutih elemenata, stanica pokazana u gornjem delu slike ima izvor 40 za talase nosioca, a u izvesnim slučajevima podesno je imati i mrežu 44 za kompenziranje faze, koja će detaljnije biti dole opisana. Napominjemo da je izvor 40 predviđen samo u jednoj stanicici.

Modulatori-demodulatori 33,33' pokazani su tako da se sastoje iz čvrstih elemenata, prvenstveno iz usmeraćkih jedinica od oksida bakra u vezi kao most. Talas nosioca sa izvora 40 se predaje preko jedne diagonale, dok se govor predaje preko suprotnе diagonale. Posledica toga je da se nosioci i komponente bočnog opsega javljaju kroz diagonalu kojoj se dovodi talas nosioca. Kada se vrši demodulisanje, komponente bočnog opsega i nosioci idu kroz istu diagonalu i demodulirani govor javlja se kroz drugu. Na taj način dva vrha mosta jesu krajevi niskih frekvencija i za predati i demodulirani govor a druga dva su krajevi visoke frekvencije za

nosioc i za predate i proizvedene bočne opsege. Prema tome modulatorsko-demodulatorska jedinica je prenosno kolo za frekven-cije sa dva puta.

Zaštita protiv groma pokazana je tako, da se sastoji iz otočnih zaštitnih elemenata 41 i rednih kalemova 42 za zakašnjenje.

Govorne struje iz uređaja 92 idu kroz filter 32 u modulator 33 gde se proizvode bočni opsezi dejstvom modulatora koji dobija struju iz izvora 40. I bočni opsezi i nemo-dulisani talasi nosoci predaju se kroz mrežu 44 za kompenziranje faze u liniski filter 34 i pokazani prenosni kalem pa se time pre-daju liniji L. U suprotnoj stanici bočni op-sezi i nosoci bivaju primani od linije L kroz liniski filter 34' i modulator-demodulator 33', gde se javljaju govorne struje usled demodulisanja i prolaze kroz filter 32' za nisku frekvenciju ka uređaju 22'.

Govorne struje iz uređaja 22' idu kroz govorni filter 32' u modulator-demodulator 33' gde moduliraju struju nosioca talasa, datu preko linije L iz izvora 40 u udaljenoj stanici. Proizvedeni bočni opsezi idu kroz liniju u gornji deo slike i demodulišu se u kolu 33 kombinacijom sa strujom nosioca iz iz-vora 40. Najveće iskorišćenje demodulisanog govora, sa pretpostavkom da je sve ostalo isto, postiže se onda ako se talas nosioca do-vede u jednom i drugom uređaju 33 i 33' u takvoj fazi, da — ako se nemodulisana komponenta nosioca smatra kao predata od 33' do 33 — ista dospeva u fazi sa talasom dovedenim uređaju 33 iz izvora 40. Dejstvo će onda biti isto kao da je odvojeni izvor talasa nosioca upotrebljen kod 33' i nemo-dulisana komponenta nosioca iz tog izvora došla u demodulator 33 sa potpuno istom fazom kao i talas iz izvora 40. Mreža 44 za kompenziranje faze ima za zadatku da spremi liniju za željeno celokupno fazno pomeranje.

Napominjemo da uređaj nosioca u do-njem delu slike može biti postavljen na iz-vesnom otstojanju od nosioca u gornjem delu slike. Na pr. uređaj pokazan zatvorenom isprekidanim linijom od 32', 33', 34' može ceo biti postavljen u jednom omotu na stubu ili u otvoru („šahtu“) i linija, koja vezuje takav uređaj — za uređaj 22' može biti u vidu uvodnog kabla, koji vodi za telefonsku centralu. Ovo je izvodljivo jer ne postoji potreba za održavanjem uređaja za talase nosioce kod tog kraja. U jednom danom slučaju svi gore pomenuti uređaji, udešeni za postavljanje na stub, smešteni su u omot od oko 228 mm sa 88 mm.

Ako je dužina linije tačno jedna četvr-tina talasne dužine talasa nosioca, jasno je da talas sa izvora 40 pri jednom prolazu kroz liniju do udaljenog modulatora 33' a natrag do demodulatora 33 prispeva u ovoj

sa fazom suprotnom talasu dobivenom iz iz-vora 40 a upućenom demodulatoru 33. Ako je linija duga jedna polovina talasne dužine onda se talas nosioca vraća u istoj fazi. I za jedan i za drugi slučaj (u fazi ili u suprotnoj fazi) fazni odnos između bočnih opsega i talasa nosioca, koji je upotrebljen da ih de-moduliše, takav je da proizvodi maksimalnu amplitudu demodulisanog govora. Ovaj fazni odnos postiže se ako je efektivna dužina li-nije od modulirajuće jedinice 33 do jedinice 33' jedna četvrtina talasne dužine ili više-struki proizvod sa nekim brojem.

Nije potrebno prepostaviti da se neka nemodulisana komponenta nosioca stvarno враћa iz modulatora 33' u demodulator 33. Ista pretpostavka važi ako se nemodulisana komponenta nosioca uguši kod 33' i predaju samo bočni opsezi.

Zadatak je mreži 44 da stvori liniju sa celokupnom efektivnom dužinom, koja je jednaka četvrtini talasne dužine talasa nosioca ili vrednosti istog umnozenoj sa celim bro-jem, ili da približno stvori takvo stanje, da bi se povećalo iskorišćenje demodulisanog govora na gornjem kraju.

Kod jednog izvođenja, mreža za po-meranje faze sastojala se iz dva dela, kao što je pokazano, koji se mogu odvojeno na red upotrebiti. Deo između krajeva 1, 2 i 3, 4 dao je fazno pomeranje od $22\frac{1}{2}$ stepena, dok je drugi deo, između krajeva 5, 6 i 7, 8 dao fazno pomeranje od 45 stepena. Vezivanje oba dela na red dalo je fazno zakašnjenje od $67\frac{1}{2}$ stepena. U ovom slučaju induktansa između krajeva 1, 2 i 3, 4 bila je po 3,94 milihenrija a kapaciteti u tim delovima bili su po 0,0048 mikrofarada. U drugom delu induktanse bile su svaka po 8,19 milihenrija a kapacitet 0,010 mikrofarada. Karakteristična impedansna u svakom slučaju bila je 640 oma. Frekvencija talasa nosioca bila je 10,3 kilo-cikla (kiloherca).

Gubitak u amplitudi primjenjenog go-vora usled nepovoljnih faznih odnosa može biti vrlo veliki. Ako je fazno pomeranje za jedan prolaz jedne date linije 45 stepeni onda je, teorijski primljeni govor nula. Ako fazno pomeranje otstupa od nule ili od 90 stepeni ili od višeputa po 90 stepeni za $11\frac{1}{4}$ stepena za jedan prolaz linije, onda je gubitak u pri-mljenoj amplitudi usled toga otstupanja oko 0,5 decibela. Korisno je u svakom slučaju odrediti da li je gubitak u primljenoj govornoj amplitudi dovoljno veliki da opravdava tro-škove uključivanja mreže za kompenziranje faze. Ovo se može ispitivanjem učiniti. Vred-nosti pokazane mreže za fazno pomeranje takve su, da ne dopuštaju rad na većem od-stupanju od $11\frac{1}{4}$ od nule ili faznog po-meranja od 90° za jedan prolaz linije.

Patentni zahtevi:

1. Raspored za signalisanje pomoću talasa nosioca, naznačen kombinacijom sprovodnog rasporeda (33,33') sastojećeg se iz dva puta, koji su predviđeni u obema stanicama i koji mogu raditi i kao modulatori i kao demodulatori, sa izvorom (40) talasa nosioca, koji je vezan samo u jednoj stanicici i to između modulatora-demodulatora (33) u toj stanicici i transmisione linije (L).

2. Raspored po zahtevu 1, naznačen time, što se modulator-demodulator (33 ili 33') u svakoj stanicici sastoji iz mreže u vidu

mosta, čiji svaki krak ima metalnu usmeraću, pri čemu su nisko-frekventne i visoko-frekventne linije vezane preko raznih diagonalnih mreža.

3. Raspored po zahtevu 1, naznačen time, što je mreža (44) sa pomeranjem faze uključena u liniju između izvora (40) talasa nosioca i modulatora-demodulatora (33') u udaljenoj stanicici, pri čemu su elementi te mreže proporcionalni, tako da je celokupno fazno pomeranje u toj liniji a za talase frekvencije nosioca jedna četvrtina talasne dužine ili višestruki proizvod iste sa celim brojem.

